

Beborult a PFSZ-nek

Az Öböl-térségbe küldött egyiptomi és szíriai csapatok alkossák a külföldi alakulatok távozása után felállítandó arab békefenntartó erő magvát — javasolta kedden Eszmat Abdel-Megid, az egyiptomi diplomácia vezetője az Irak-ellenes koalíció nyolc arab tagállamának damaszkuszi külügyminiszteri értekezletén. Az egyiptomi külügyminiszter a térség biztonságának feltételei között említette a palesztinügy békés rendezését, amelynek érdekében — mondta — „minden lehetséges erőfeszítést ki fogunk fejezni”. Kiállt a palesztinok önrendelkezési és államalapítási joga mel-

lett, nem tett azonban említést a PFSZ-ről, amely az érvényben levő arab határozatok értelmében a palesztin nép egyetlen törvényes képviselője. „Mindannyian egyetértünk abban, hogy a palesztin nép ügyét nem keverjük össze egyes vezetőinek állásfoglalásával” — mondta Abdel-Megid. A GCC hat tagállamának külügyminiszterei előző napi riádi tanácskozásukon ugyanebben a szellemben foglalkoztak a palesztin kérdéssel: közleményükben megismételték a palesztin jogok, közöttük az önálló állam megalapításának joga mellett elkövetésüket.

Iraki felkelés

A Szaddám Huszein ellen felkelt síták uralma alá került Nadzsaf és Kerbala, a mozgalom két legjelentősebb szent városa — közölte az AFP francia hírügynökség. Az IRNA iráni hírügynökség közzétette a Bagdad befolyása alól kikérült városok listáját. Eszerint eddig Bászra, Naszirja, al-Kut, al-Muhatma, Amara és Szamava került az iraki felkelők kezére.

Arról is beszámolt, hogy az iraki kormányellenes tüntetések Bagdadra is kiterjedtek, ahol számos kormánytisztviselőt megöltek. A hirt más források nem erősítették meg.

Thomas Kelly, az amerikai védelmi minisztérium hadművelési főnöke kedden közölte, hogy az iraki Körtársasági Garda egyes egységei is részt vesznek a számos városban dúló összecsapásokban, de nem tudni, kinek az oldalán.

Mohammad Bager Hakim hodzsatoleszlám, az iraki síita felkelők vezetője kedden Teheránban megtartott sajtóértekezletén hangsúlyozta a felkelés népi jellegét, az iraki ellenzék közös akciótanácsa pedig Damaszkusból üdvözölte a felkelést, és felszólította a harcolókat, hogy addig folytassák a küzdelmet, amíg minden céljukat elérik.

Kollaboránsok

Amint az várható volt, az Öböl-háború befejeztével eljött a politikai átértékelődések ideje is. Henry Kissinger amerikai külügyminiszter nem hiába hajtogatta a harcok kezdete óta, hogy ez a térség már nem lesz az a térség, amelyről különtárgyalásokat lehetne folytatni, s hogy Jimmy Carternek sem sikerülne most csak az egyiptomi és csak az izraeli államfőt Camp David-be csalogatni. Közvetlenül vagy közvetítőkkel, előbb-utóbb arab-izraeli tárgyalások lesznek. Csak az a kérdés, ki tárgyal majd, s kivel. Vagyis, ki nem tárgyal majd kivel. Az első arab vezető, akivel sem a szövetségesek, sem Izrael nem hajlandó tárgyalni: a Palesztin Felszabadítási Szervezet elnöke, Jasszer Arafat. Arafatnak az általában mértékártó Kissinger sem jó sőt nagy jövőt. Hogy a háborúban Irakot támogatta, egymagában még nem lenne kizáró ok, hiszen megette azt más is. De Arafat hivatalosan a palesztin vezető, ő szentesítette volna nyilatkozataival Izrael „eltörését a föld színéről”. A háború forogtatásában nem tűnt fel, de ehhez fegyverrel hozzá is fogott, bár dél-libanoni palesztin állásai bánták. A többi kísérlete sem sikerült másként. Irakban jártakor (Szaddám Huszein még díszös hadvezérként fogadta) meleg üdvözlést küldött Kuvait félmillió palesztin lakossága felé, mert azok istenüknek s vezírüknek voltak hajlandók elfogadni Huszeint. Ennek is meglett a büjtje. Tegnap, a hazatért kuvaiti kabinet, első ülésén a kollaboráns palesztinokról szóló nyilatkozat született. Nem épp elismerő hangon.

Panek József

Ötven kontra kettő

Nézem a parlamenti tévéközvetítést: honatyák jönnek-mennek, beszélgetnek, újságokat lapozgatnak. Nem, nem a szünetben. „Főmunkaidőben”, az ülés kellős közepén, míg valaki éppen a véleményét mondja egy törvényjavaslatról. Már persze, ha hagyják mondani, s nem azzal szórakoznak — a fent jelzettek mellett —, hogy közbekiabálnak, kinevetik, kitapsolják, bravóznak. Egyszóval: szerepelnek. Pódiummal összetévesztve a parlamenti üléstermet, produkálják magukat. Mindegy, milyen darab — akarom mondani törvénytervezet — van „műsoron”, mindegyiket hasonló módon adják elő, és a szereplésért igen magas honoráriumokat vágnak zsebre. Telik rá a képviselő-testület 828 millió forintot jussából, miből 353 millió a honatyák, honatyák gázsija. Mindegyikük megkapja a miniszteri fizetés felét, azaz bruttóban havi 32 ezer 500 forintot, valamint a 12-18 ezer forintnyi úgynevezett költségtérítést. Akik pedig tagjai valamilyen bizottságnak (s többségük persze

hogy tagja), azoknak jár ehhez havonta még bruttó 12 ezer. Azaz havonta körülötte ezer a gázi (s persze az ingyenes tömegközlekedési lehetőség). Joggal gondolják, hogy ennyiért már produkálni illik. Csak még azt nem tudják, hogy mi illik, mit kíván a „szerep”. Pedig szakértők hada sügnek — ugyancsak jó pénzekért. A jogállamiságot a Miniszterelnöki Hivatal 460 dolgozóval szolgálja (közöttük 70 kormányfőtanácsos, majdhogynem miniszteri fizetésért), összesen évi 530 millióért. — Sztárgázsik, sztáralűrök... Tisztelet a kivételnek!

Ülök a Szegedhez közeli nagyközség képviselő-testületének tanácskozásán: hiányzó nincs, feszült a figyelem. Órákig, szünet nélkül. Késő délután, főmunkaidőn túl. Elénk a helyi rendeletereket alkotó vita; egymást meghallgatva minden személyeskedéstől tartózkodva, kulturált emberek módjára „adják elő” mondókájukat a közönség képviselői. Nincs „műsor” — s nincs „fellépti díj” sem. Járna pedig nekik havonta 2, azaz kétfézer forint. Az önkormányzat

Mészáros Lázár — hazai nyughelyen

Sajtótájékoztatót számolt be tegnap a Honvédelmi Minisztériumban Galambos Béla alezredes arról, hogy hazahozták Mészáros Lázár altábornagy, az 1848-49-es szabadságharc hadügyminiszterének hamvait.

Ha „biztonsági okokból” az érkezés pontos időpontját nem is árulhatta el a tárca sajtóosztályának vezetőhelyettese, az mindenestire kiderült, hogy Für Lajos honvédelmi miniszter angoliai látogatásának alkalmát felhasználva, ma teszlik Londonban repülőre az egykori altábornagy hamvait.

Az ünnepélyes fogadtatás után az első független magyar kormány hadügyminiszterének hamvait a budai vár Kapisztrán terén ünnepélyes külsőségek között fogadják, majd Bajára, a honvéd tábornok szülővárosába szállítják. Az ünnepélyes szertartás a tábornok, s az utókor számára szent napon, március 15-én lesz Baján. Az addig hátralevő napokban több rendezvény sorában tudományos konferenciát tartanak.

Hogy mind március idusának nemzeti ünnepét, mind annak egyik fő alakja, Mészáros Lázár szerepét mily sokra értékelik legfeljebb vezetőink, azt jól érzékelteti, hogy a honvéd tábornok díszkoporsójának temetésén részt vesz többek közt Göncz Árpád köztársasági elnök, Antall József miniszterelnök, Jeszenszky Géza külügyminiszter, Für Lajos honvédelmi miniszter.

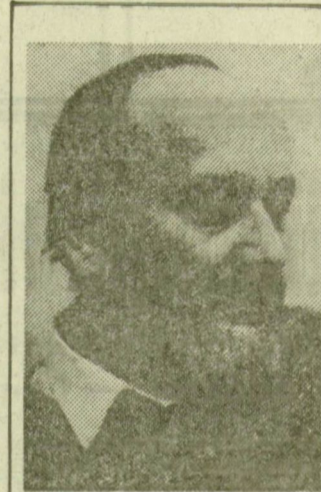
Végezetül a honvéd tábornok itthoni temetésének kapcsán — aminek költségeit egyébként a kormány, a Honvédelmi Minisztérium és Baja város önkormányzata közösen viseli — érdemes megemlíteni: Mészáros Lázár a szabadságharc bukása után előbb Törökországba, majd Angliába, később Amerikába távozott. 1858-ban ismét Európába indult, szándékai szerint Magyarországra is. Am súlyos betegsége elhalaltasította rajta, és 1858. november 16-án Eywoodban meghalt. Hogy Magyarországra végül is eljuthatott volna vagy sem — máig kérdéses. 1851. szeptember 21-én ugyanis a Császári Királyi Hadbíróház halálra ítélte, és másnap jelképesen felakasztatta.

(bálogh)

Szegedi szenátorok

— Milyen helyzetben van a munkaspárti képviselő a mai politikai életben?

Juhász Antal

— A Munkáspárt nem a régi MSZMP tagjai a veteránok és azok a fiatalok, akik nem a funkcióért és a karrier érdekében léptek be annak idején a pártba. Az elvesztett bizalmat akarjuk visszazerezni. Nem voltam benne semmilyen túlkapásban, visszaélésben. A meggyőződésem változatlan. Tudomásul kell venni, ez a párt ma nincs hatalmon ugyan, de a társadalom jelentős rétegeit képviseli. A parlamenti választásokon és azok után azzal a jelszóval, hogy anti-kommunista, győzni lehetett. Varázsszónak bizonyult. Ma a testületben elismerik álláspontomat, nem ellenfelek vagyunk, hanem munkatársak, s Szegedért dolgozunk. Elkötelezettségem nem fogok változtatni.

— Mit tart a legfontosabbnak a képviselői munkában?

— A következetességet. Választási programomhoz igyekszem tartani magam; a bérből és fizetésből élők érdekeit képviselem, a nyugdíjasokét, hogy ne kegydíjat kapjanak, s az ifjúságot: Szeged legyen büszke egyetemére, az egyetemisták Szegedre. Az Antall-kormány nehézségeket okoz a kamatadóval, a helyi adókkal — egyszerűen kiveszi az emberek zsebéből

a pénzt. A piacgazdaság egyik oldala, a fizetőképes kereslet, ezzel megszűnik. Szeretném, ha Szeged városa úgy állna a közgyűlés mögött, hogy nyomást tudjunk

gyakorolni a kormányra: a kilencvenes év szintjén biztosítsa a működés feltételeit az idén is. Talán az lenne a legjobb, ha Szeged, csakúgy mint a török korban, egyfajta adóátalányt fizetne, s a többi erőforrás helyben maradhatna. Így bizonyítani tudnánk: önállóan is életképesek vagyunk. Mert egyszerűen kétféle politikát, egyet a népek, egyet a kormányoknak, nem csinálhatunk. Ez a Központi Bizottságban volt szokás. Ma az embereket felnőttként kell kezelni.

— Hogyan értékeli a közgyűlés munkáját?

— Habár a Munkáspárt tagja vagyok, teljes mértékben azonosulok a testülettel, pártom sem kívánja, hogy ellenzéki magatartást tanúsítsak. A legfőbb gond; ama török vagyunk. Esetenként szabályokat hágnak át. Azt ígértük, a szakmai hozzáértést kritériumként fogadjuk el. Nem igaz ez a jegyzőválasztásra, de a tizenkét működésére sem: ők egyetlen új javaslattal sem éltek, tartózkodásaikkal csak hátráltattak. Jellemzőek a határidősúszások, lásd a szakmai és a felügyelő bizottságok felállítása, nem lehet mindig objektív okokra hivatkozni. Meg kell tanulni azt is, a többség határozata mindenkire kötelező. (Nagy László felvétele)

Ó. J.

Az új személyi igazolványról

Puha fedelű, meleg barna színű

Személyi kommentár

A megyei főkapitányságon tegnap sajtótájékoztatót tartottak a Magyarországon április 1-jétől bevezetendő új személyi igazolványról. Mint Harkai Gyula és Madarász Mihály alezredek elmondták, az új igazolvány formájában és tartalmában is eltér az érvényben levőtől. A puha fedele, melegbarna színű okmányt már nem a búzakalászos, hanem az új címerünk díszíti. Valamelyest kisebb a reginél, kevesebb személyes adatot rögzít: kimaradt belőle például a teljes anyakönyvi rész — a családi állapot magányú. A tulajdonos foglalkozását, képzettségét, munkahelyének címét sem regisztrálja az új igazolvány. Ez a változás is teljességgel indokolt volt — halottuk —, hiszen a különféle hivatalok eddig sem fogadták el a személyi eme bejegyzéseit. Nagyon szembeötlő az új igazolványszám: a belső lapokon az okmány méretéhez képest aránytalanul nagy az oldalszélességnyi, számtógépes, lyuggatott betű- és számsor.

Személyi adatainkat változatlanul az első oldal tartalmazza, legfontosabb ezek közül a személyi számunk, ez lesz hivatali nyilvántartásunk alapja. A fénykép — ki hogyan szereti — lehet színes, mosolygós, maradhat komoly, fekete, fehér, csak a hitteles arcmásunkat mutassa. Ezt az oldalt fólia védi, amelyet a rendőrség speciális eljárással „ragasztanak” föl. Természetesen azután, ahogy ott helyben, egy speciális tollal aláírtunk a fénykép alatt. A fóliát semmilyen módon nem lehet eltávolítani, lekaparni, így ennek az oldalnak a megamisítására nemigen lesz mód. Ezt tartják magáról az igazolványról is.

A cserére kellő időben felkészült a szegedi kapitányság igazgatásrendszere. Először a 14 évesek és a hivatásos katonák igényeivel foglalkoznak. (A városban 4 ezer 500 ifjú kapja meg első igazolványát.) Akik cserére szánják el magukat, azokat a Párizsi körúti igazgatásrendszert várják április 1-jétől, ügyfélfogadás idején. A cserét meg kell várni, állítólag 4-5 percig tart majd egy-egy új személyi elkészítése. Egyelőre azt kérük tőlünk, hogy ne rohanjunk, az ostrom fölösleges, az is várhat, akinek 1-2 hónapja már lejárt vagy lejár a régi. Kezdetben csak a nagyon indokolt cseréket kívánják elvégezni. Egyébként a régi személyik használata is törvényes marad, a bennük feltüntetett határidőig.

Mint hallottuk, az áprilistól bevezetendő személyi igazolványt pár év múlva megint újabb váltja föl, a Nyugat-Európában régóta honos és közkedvelt személyi kártyához hasonló. (Az áprilistól esedékes személyi kiváltásának feltételeiről, módjáról aktuálisan tájékoztatjuk olvasóinkat.)

M. E.

(mag)

Szabó Magdolna